

Nuuk 14. januar 2011

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 37 stk. 1 fremsender jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Vil Naalakkersuisut etablere miljøkrav for brug af tung olie som brændsel for sejlads i de grønlandske farvande?

Hvad er status på arbejdet med at udarbejde omkostningsvurderinger omkring nedbringelse af udledning af drivhusgasser?

(Medlem af Inatsisartut Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse

Under et udvalgsbesøg hos Polaroil a/s blev det oplyst, at flere store skibe indenfor de senere år er overgået til tung olie. Afbrænding af tung olie udleder mere CO₂ end andre typer brændsel og er længere tid om at blive nedbrudt i maritime miljøer, især i kolde arktiske egne. Derfor betragtes tung olie som et mere forurenende produkt. I dag forefindes der i lovgivningen muligheder for at regulere miljøkravene til fossile brændstoffer, hvis brugen eller oplagringen sker på land. Men hvis brugen eller oplagringen sker maritimt er der i øjeblikket ikke lovhjælp til at regulere på området. Grønland kan dog vælge, at stramme op på miljøkravene der gælder ved sejlads i de grønlandske farvande. Derved kan man eksempelvis regulere anvendelsen af tung olie som brændstof på visse fartøjer.

I publikationen "Redegørelse for virkemidler til reduktion af udledning af drivhusgasser 2008-2012" er det anført, at fiskerisektoren og transportsektoren (bl.a. fragtskibe, efterforskningskibe og krydstogtskibe) er nogle af de helt store energiforbrugere. Under efterårssamlingen 2009 orienterede Naalakkersuisoq for Boliger, Infrastruktur og Trafik, Jens B. Frederiksen, om at Naalakkersuisut ville tage initiativ til at der bliver udarbejdet omkostningsvurderinger for de sektorer der er behandlet i den nævnte redegørelse. Herefter ville Naalakkersuisut inddrage relevante udvalg for en indgående drøftelse af muligheder og konsekvenser ved implementeringen af de forskellige virkemidler¹.

Såfremt Grønland skal efterleve de internationale forpligtelser tiltrådt i hhv. Kyoto-protokollen og Copenhagen Accord, skal vores udledning af CO₂ mindskes. Det er vigtigt at alle landets sektorer bidrager til opfyldelsen af de tiltrådte mål. Nedbringelse af CO₂ er som regel forbundet med udgifter, da man ofte skal investere i ny teknologi. Derfor er det relevant at få belyst hvor store udgifter de enkelte sektorer vil have hvis de skal bidrage til vores reduktionsmål. Vi står overfor en reform af skatte- og afgiftsområdet, og det giver en mulighed for at understøtte en bæredygtig udvikling. Det kan både ske ved miljøafgifter, men også ved at yde tilskud eller afgiftsfritagelse for at fremme en bæredygtig udvikling.

---

¹ Jf. forelæggelsesnotat fra punkt 127 / EM 2009